

Dankbare herinnering aan

DE HEER

Albert Leon SAEYTIJDT

echtgenoot van Irma MINNAERT

geboren te Nederbrakel op 3 februari 1905
en godvruchtig overleden in de kliniek

Sint - Elisabeth te Zottegem op 24 januari 1996

Gesterkt door de Sacramenten der Zieken

Oudstrijder 1940-1945

Albert is een gelukkig man geweest. Een succesnummer? De laatste overlevende van acht kinderen. Ziekte is hem bespaard gebleven. Hij is toprenner geweest, ooit gevierd als liefhebber. Het was in de twintiger jaren. Albert vertrok, Albert reed, Albert won. Hij won eens in één jaar alles wat er te winnen was. Wel twintig koersen. Hij behoorde tot de uitzonderlijke gezonde generatie van flinke negentigers. Ze werken nog, boeren, tuinieren, hoeden schapen, kweken konijnen. Albert was boer en tuinder tot op zijn laatste dag. Die morgen zei hij tot Irma: "Ik ben niet al te best. Ik ga naar de kliniek". Hij is niet meer weer gekeerd.

Hij had het charmante van een wijze man. Hij was geïnteresseerd in wat er gaande was in kerk en wereld, in sport en politiek. Hij volgde alles. Alles liever dan niet meer op de hoogte te zijn. Scheerde hij de haag aan de straatkant en je hield halt voor een gesprek met hem, je hoorde vlug dat hij de modernste trend te slim af was. Wat dacht hij over deze tijden? Waren ze niet slechter of wreder dan andere tijden? Bracht de moderne tijd belangrijke verbeteringen? Vroeg je hem, hij zei wel wat hij dacht. Er werd naar hem geluisterd. Zijn laatste wens: hij wou het jaar 2000 halen. Er zullen dan wonderen gebeuren, wist hij. Hij verwachtte het magische jaar met een nooit verminderde verwondering en bewondering. Albert is toch te vroeg gestorven.

Er is reden voor grote dankbaarheid voor dit markante leven. Voor deze zachte dood. Hier eindigt een mensen leven op waardige wijze. Het levensverhaal van Albert verandert niets aan de dingen maar hier is een voorbeeld gegeven van menswaardig leven. Zo is de mens bedoeld: vruchtbaar, gezegend en kwetsbaar tegelijk. Zelfs al word je honderd jaar, je bent nooit alleen maar genie of alleen maar held of alleen maar groot. Elk mens lijdt aan het menselijk tekort. Elke mens gaat dood. Zalig eenmaal dood te zijn, zo verzadigd, van geluk vervuld.

De families

SAEYTIJDT, CARLIER, MINNAERT, MALAISE
danken U voor uw bliken van medeleven.

Namis op zondag 3 maart 1996 om 9.30 u.

Drukkerij SURDIACOURT n.v., 9661 Brakel
Rouwl. B.V.B.A. RAOUL 9960 Brakel